

ДІЛО

Видав: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайко.

Виходить що-дня раніше
крім понеділків.

РЕДАНЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 10, Н. поб.
 Код пошт. № 26.726.
 Адреса тел. „Діло—Льво“.
 Число телефону 261.
 Рукописів
 відхиляється не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	270 к.
четвертьрічно	8—
піврічно	16—
плюрічно	32—

у Львові (без доставки):

місячно	240 к.
четвертьрічно	7—
піврічно	14—

плюрічно	28—
--------------------	-----

За замову адреси
платити ся 50 к.**Ціна оголошень:**

Стрінка п'ятіткова, двохстороння 40 к. в надільний 15 к. в новострінці 25 к. в редакційній часті 1 к. Повідомлення про відставку і заручини 1 к. Некрологи стрінка 1 к. Стаж оголошених за піврічну умовою. —
Одна привірник квитка у Львові 10 к. на пропозиції 20 к.

**Російська Дума домагається
офензиви.**

ЛОНДОН (Ткб.) Бюро Райгера доносить з Петрограду: Дума приняла на тайному засіданні резолюцію, в якій називає окремий мир згідно з дальше перетяганс бездіяльності зрадою супроти союзників та домагається беспосередньої офензиви, як конечної для безпеки і збереження добутої свободи.

**Шведська преса про положення
в Росії.**

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) Після донесення „Allion Bladet“ в останніх дніх дуже богато англійських дам опустило разом з дітьми Петроград, удаючи ся за кордон: відносять се до близьких пожежних подій в Росії.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) „Dagbladet“ подає оновлення одного Шведа, що повернувся з Петрограду. Після цього приготовується в Росії друга більша і ще страшніша революція, яка покінчить з уладком Росії. Положення є безнадійне. Правительство є безрадне. Надежність вожнірів є дійсним нещастям краю. Дорожнечи пожежні є величезна. Літр молока, якого тільки з трудом можна в містах дістати, коштує ру-

було до двох рублів. Число безробітних в Петрограді виносить 40,000 і згодно побільшується. Мимо змагань воєнної партії і ради робітників і жовнірів всі відкідають думку офензиву і ніхто в цілій Росії не вірить, щоби можна було в СІІ ВІЙН побігти.

Настрій проти Англії є чим раз більший. Згаданий Швед сам видів демонстрації, в часі якоїх нечено препори з написами „Проч з Англією!”

Керенський є чоловіком дуже популярним, але нині є зломаним і перепрашуваним. Недавно зімілі на зборах під час промови до народу. Нардомагається хлібом й міром.

Терещенко про становище Росії.

ПЕТРОГРАД (Ткб.) Міністер загорянських справ Терещенко приймає спеціальну акцію канську делегацію з сенатором Ротсом на чолі, висловивши до неї промову, в якій між іншим сказав:

Революція поставила російський народ перед двома незвичайно важкими питаннями: супроти конечності зорганізації сильної демократії в краю і супроти справи війни в ісприятелем, який є останньою підпорвою автократії. Революція є не тільки зміною внутрішнього положення в Росії і зміною правительства, є вона також чинником моральним, є висловом волі російського народу запевнення собі свободи. Російський народ задокументував своє бажання не тільки в своїх внутрішніх справах, але таож і в міжнародній політиці.

Бажає він повалити мілітаризм, стремить до тривалого мира, без панування сили і без імперіалістичних тенденцій. Російський народ не думає про гегемонію і буде поборювати подібні заміри інших країв і передовсім не допустить, щоби імперіалістичні змагання інпіріатів на полях політичному, фінансовому і господарському могли здійснитися. До сих великих питань прилучається ще велика думка, висказана в пам'ятнім документі, яким американський народ висказав бажання і змагання до ского, щоби народи рішали про свою будущість. Російський народ присвоїв собі ті принципи і вони після його думки мають надавати напрям пслідній народу.

Франція і Еспанія.

ЖЕНЕВА (Ткб.) Французька преса, слухаючи припоручень з Quai d'Orsay, заховує в останній час відкрито остережний тон у відношенню до Еспанії.

Одноразовий додаток для державних емеритів і відвід.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Днівники державних законів i Wiener Zeitung оголошують розпорядження про виплату емеритам одноразового додатку,

Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.

а саме побираючим платні цивільним державним функціонарам, вдовам і сиротам по них та особам, що побирають державні побори в ласки. Сей додаток буде виплачений за час від 1. червня до кінця року 1917. Сей незвичайний додаток виносить для емеритованіх державних урядників, яких пенсія не переходить 4000 корон, та для емеритованої служби 100 корон; для відвідів і сиріт по них, яких пенсія не переходить 3000 корон — 80 корон; для робітників в стані супочинку 80 корон, для відвідів по робітниках 60 корон; для сиріт, що не мають взагалі родичів 60 корон, для сиріт що не мають батька 40 корон; для сиріт по службах і робітників 30 корон; для осіб, що побирають побори в ласки до 1200 корон виносить додаток 30 корон.

В розпорядженню є застережене спеціальне управління надзвичайного додатку для інших категорій державних емеритів пр. для поштових і телеграфічних емеритів.

Відозва нового грецького короля.

БЕРН (Ткб.) Король Олександр видав відозву до грецького народу, в якій заявляє, що бажає сили і єдності Греції та що буде старатися поступати шляхом, який вказав йому батько, в переконанні, що виведе Грецію з її теперішнього положення.

Французька преса неприхильно вітає відозву, добавуючи в ній доказ, що коколь вступає в сліди батька.

Справа автономії України.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) Днівники доносять з Петрограду, що російське правительство на окремих нарадах займається справою автономії України та постановило предложене про автономію відкинути, і передказати рішене про него будучий конституант.

Президія У. П. Р. у президенті міністрів.

Львів, 18. червня 1917.

„Neue Freie Presse“ доносить: З огляду на розрвовсюдні в парламенті чутки про реконструкцію кабінету і вилися іменем Українців пп. Романчук, др Петрушевич, др Бачинський і др Евген Левицький у президента міністрів гр. Клемя Мартініца та домагалися пояснень в справі евентуально намірених змін в обсаді кабінету. Президент міністрів заявив, що ведуться переговори в справі іменування цивільного намісника для Галичини. Про речинець тій зміні та про особу нового намісника не порішено ще нічого. Що до змін в кабінеті, то можливо, що деякі партії хотіли би їх перевести та правительство не мало ніякого приводу, щоби занять

ся... позовіть... тож, кажу, оце зібрали ся ми, да. Люблій і шановний наш отець Павел Висяріонович! Ми внуки..., позовіть, господи, єй Богу, ну!.. Ну, коли так, то... Мати, сестра моя дорогая! Памятаєм, сердечко мое...

Тітки Віра й Таня не могли собі ради дати:

О, дядюшка вже теж начінає: о, о... Нічого сібе дійствітський стацій советнік!

Да, советнік, казав далі дядюшка. А памятаєм, Машуню, як давно, ще в міліх незабвенных Чубинях.. кругом степ, та небо та могили, а ми собі у двох, такі маленькі, і овечки наші під могилою, а здалека — курява: тогатуно ідуть на бідці від косарів і везуть нам полудень...

Чом не памятаю... неначе вчора діяло ся. А ти памятаєш, як тебе завезли до Києва, до школ, та закім татуно приїхали, а ти вже в дома, та встав рано, у досвіті, та за батіг, пінав овець до могил!

Так, так, сеструню... Пасу я своє черідку, радий, що знову серед степу, аж бачу курява коло журавля, знаеш, сеструню, коє журавля?

Та чом не знаю! Степ був рівний, як стіл, видко було далеко, а як хто іде, то від журавля лиши видко, бо там далі ярок..

Ага, ага, Острянин яр... Так ото сиджу я на могилі, кругом мене овечки, аж бачу, іде хтось, коли придивляюся — татуно з Києва йдуть!

Ой, били! Били, як знали, та тогож таки дня, на всю ніч, знов до Києва завезли.

Більш не втікали вже, дядюшка? — зацікавився отець Кость. Ні не втікає. Та так аж до цього часу.

Слава Богу, добре тобі повело ся у Київі,

становище супроти того і нема бесіди про які небудь договори, про які впрочі Україні будуть в час повідомлені. Правительство буде старатися берегти інтереси Україні і сповідити їх бажання так, як інших народів.

Іменем Україні в Буковині відбув конференцію з президентом міністрів пос. Ва-

Бобжинський намісником.

(Власна телеграма).

Відень, 16. червня 1917.

В ряді уступок, які має зробити правительство для приєдання польського кола, вважається іменування Бобжинського намісником Галичини певною річю.

Кабінетова кріза ізва становища Польського кола.

Львів, 18. червня 1917.

„Neue Freie Presse“ доносить, що польське коло робить звісним головання за бюджетовою провізорією від словення правителів польських домагань, вихідною обставину, що правительство в бюджетовій комісії вони відмежували тільки 19 голосами із 52 членів. Деякі днівники числяться з можливістю парламентарної кризи, інші висказують переконане, що кабінет гляма уступить або буде з реконструюванням.

„Польська кривда“.

Львів 18. червня 1917.

Днівник „Polski Demokrat“ відзначає, що варшаві доносять, що польська начальна команда складає згоду ся на те, щоби в 9 повітах польського Королівства, які не належать до варшавського генерал губернаторства, ведено рекрутацию до українського легіону. Українські рекрутацийні уряди діяльні там від дівочого часу.

При сій нагоді пише „Polski Demokrat“: Німецькі етапні команди пособлюють рекрутацийній акції українських легіонів, веденої на польські землі і переважно серед польської людності. Польських хлопів привозять ся, щоби вступали до українського війскатим, що даеться ся ім до вибору службу під „українським прапором“, або примусові роботи.

Нота Росії до союзних держав.

ПЕТРОГРАД (П. А.). З нагоди відвідування французького міністра Тома у членів тимчасового правительства передав йому міністер зовнішніх справ Терещенко отсю ноту:

Російська революція є не лише перетворенем внутрішньої організації, вона є також моральною подією, яка висловлює волю росій-

шкода лиш, що не схінєв ся, — жалкували ся бабуя.

Ні, нема дурних, — жартував дядюшка.

Ще не зняти, чи нема чи с: от помрещесь там у канцелярії, ніхто й не скривить ся. Ох, Боже наш, Боже!

Што его з дядушкою сего дня, — дивувала ся тітка Таня.

А ето всегда как виши, — пояснила тітка Віра; сей час на сцену Чубінци і пойот. «Он, не шуми, луже».

Дідунь встав, щоби піти попрашити ся з людьми, встала й молодь та подякували, по-дала ся в глиняні саду, а решта ще довго сиділа під орехом і згадувала давно минулє. Отець Миколай з Авратина, кого батько, діда та прадіді, один і другій, що уніяли, нарочували в Дубинівцях та в сусідній Безлісій, як письше ся в Безлісійській церковній візиті, з 1760 років—розвідів, де стояли—старий дім, будинки, садок; як після дідунь посадили цього ореха, що отсе під ним всі сидять: коли в Дубинівцях так незвичайно дзвонять: бам! вночі, вночі, вночі, вночі, вночі! Це так з молдоськими, а звідлі, та так воно й остало ся.

Негабаром в ворота плебаніїв відійшов ся довгий від драбиняк, вимощений доверху сіном, а на возі восьмеро Жидів, і коло кожного скриня або парусинова торбинка з чимось сидівши.

— Музики! Музики приїхали! — розчесав ся під орехом та в саду.

— Це завідки?

— З Чуднова, Чуднівський Альтер.

